

SVĚTI LUKA MUČENIČE
SELA NAŠEG ZAŠTITNIČE,
KUČINE TE TVOJE MOLE
DA POGLEDAŠ NA NJIH DOLJE!

Dragi naši prijatelji!

Nadamo se da će ove stranice oživjeti neke davne slatke uspomene, a u mladima probuditi ponos i ljubav prema našem mjestu.

Posebno zahvaljujemo Mjesnom odboru Kučine na čelu s gospodinom Sretanom Matkovićem koji nam je pomogao u tiskanju ove knjižice.

učenici i učiteljice

Naslovnicu je naslikala učenica 3.razreda Petra Buzov

Povijest Kučina

Na istoku Solina i s južne strane Mosora nalaze se Kučine. Nekada davno naše selo se zvalo Kuk ili Pod Kukom a od 18. stoljeća nosi ime Kučine. Na velikoj stijeni zvanj Gradina se nadziralo područje od Klisa, Solinskog polja, Kaštelanskog zaljeva pa sve do Trogira, Čiova i Žrnovnice. Zidine se protežu prema jugu do crkvice sv. Petra. Saznao sam da su tvrđavu na Kuku sagradili stanovnici Solinskog polja a srušili su je Turci 1539. god. Smatra se da je u Kučinama, na lokalitetu Kekova kućica, rođen rimski car Dioklecijan.

Ivica Marković 4.razred - korišteni izvori s interneta

Anja Ćosić, 1.razred

Blagdan svetog Luke je 18. listopada. Sveti Luka je zaštitnik liječnika, slikara i kipara. Zaštitnik je Kučina. Krunik je dio Kučina. To je nekadašnji izvor života. Tu se nalazio izvor žive vode. Danas je Krunik mjesno okupljalište.

Jerko Matković, 2.razred

Ponešto o svetom Luki

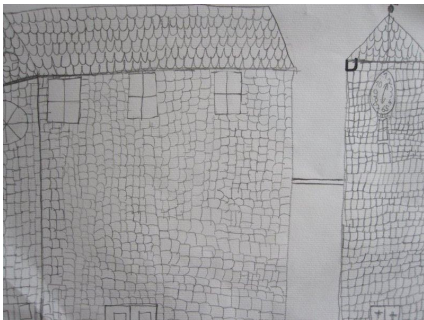
Sveti Luka je rođen u gradu Antiohiji u Turskoj. Služio se grčkim jezikom i napisao je Evanđelje po Luki. Bio je učenik sv. Pavla. U ono doba izučavao je medicinu i bio je liječnik na brodu. Putovao je u Rim pa je tamo upoznao sv. Petra i sv. Marka. Sveti Luka je zaštitnik liječnika, kirurga, zlatara, umjetnika, izrađivača čipke i stakla. Umro je u 84. godini u gradu Tebi u Grčkoj. Njegov grob se nalazi u Padovi u Italiji. Sveti Luka je zaštitnik našeg mjesta i slavimo ga 18. listopada.

Augustin Marković 4. razred

Toma Šalinović, 3. razred

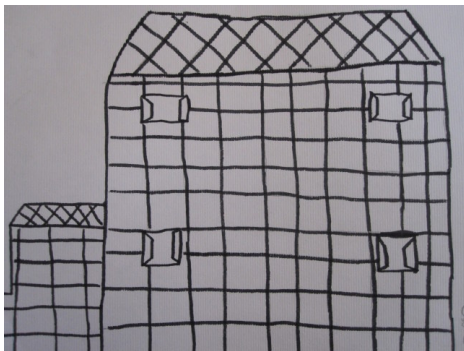
Laura Veočić, 3. razred

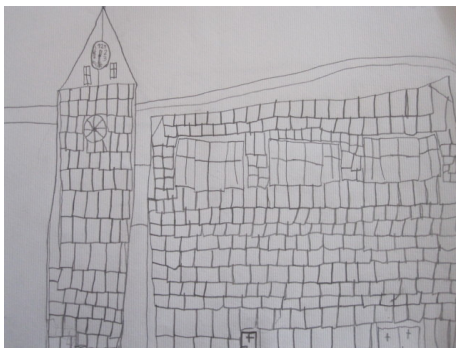
Jerko Matković, 2. razred

Ante Medvidović, 1. razred

Antea Bućan, 3.razred

Joško Sviličić, 2.razred

Sveti Luka je zaštitnik našeg mjesta koje se zove Kućine.

Slavi se 17. listopada tako što svake godine na taj datum svi idemo na misu i procesiju. U mjesnom domu organiziraju se različita događanja gdje svaki mještanin pokaže ono što najbolje zna npr. netko peče soparnik i fritule, netko pleše folklor, klape pjevaju, a mi djeca iz škole nastupamo s točkama koje su nas naučile naše učiteljice.

Taj dan je za mene veoma poseban!

Toma Šalinović, 3.razred

Sveti Luka

kuca nam na vrata

bit će majko

kruha i kolača.

Veselit će se mjesto

pjevat će se pjesme,

neće biti škole

za vesele đake.

Laura Veočić, 3.razred

Luka Matković, 1.razred

Sveti Luka tamburice tuka,

Pa je dozvao i vuka.

Liječio on vuka i navukao sto
muka.

Eeee, takav vam je naš sveti Luka!

Duje Miletić, 3.razred

Bepo Marković, 1.razred

Nora Markotić, 3.razred

Na Kruniku je prije bilo vode na
špini. Tada su bile kamenice di se
prala roba. Cilo selo je dolazilo
uzimati vodu na Krunik.

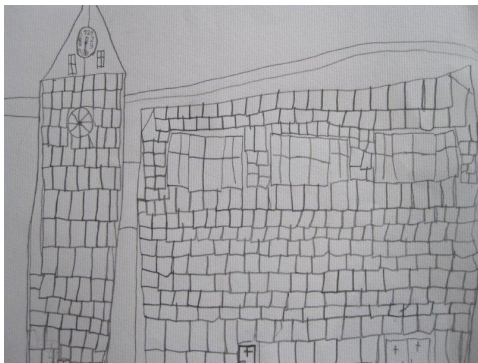
Antea Bućan, 3.razred

Emma Sučić, 2.razred

Sveti Luka je bio evanđelista. Po nekim pričama, bio je liječnik. Sveti Luka prvi je naslikao ikone. Zaštitnik je liječnika, umjetnika, zlatara,... U mojem mjestu slavi se Blagdan svetog Luke.

Emma Sučić, 2.razred

Joško Sviličić, 2.razred

Pjesma o svetom Luki

Sveti Luka svetac naš
slavimo ga svake godine –

Jel' znaš?

Dan danas on nas gleda
gore s neba.

Čuva nas svaki dan

i ja to znam!

Sveti Luka,

svetac naš nas voli,

pazi na ljude,

zbog njega se oni s ljubavlju bude.

Antea Bule, 4.razred

Crkva svetog Luke je sagrađena u predtursko doba. Nalazi se pokraj groblja, a prije nekoliko godina je obnovljena. Tu se održavaju mise za Dan mrtvih i Blagdan svetog Luke.

Toma Šalinović, 3.razred

Petra Peko, 1.razred

Luka Flegar, 2.razred

Na Kruniku je Crkva bezgrešnog začetca blažene Djevice Marije. Tu se u 9 sati ujutro održavaju mise nedjeljom. Sagrađena je 1871. godine. Nedavno je obnovljen stari toč. Zaštitnik Kučina je sveti Luka.

Roko Roguljić, 3.razred

Zašto volim svoje mjesto?

Moje mjesto je vrlo posebno i ja ga jako, jako volim. Posebno je zbog svježeg zraka, mirne i tihe prirode koja ga okružuje. Volim svoje mjesto jer je drugačije od svih drugih u kojima sam bila. Često odem na Mosor i uživam u veselom cvrkutu ptica, čistom zraku a posebno u zalasku sunca. Eto, zašto volim svoje mjesto!

Ivana Roguljić 4.razred

Tara Bajramagić, 2.razred

Naša crkva je CRKVA BEZGREŠNOG ZAČEČA BLAŽENE DJEVICE MARIJE.

Sagrađena je 1871. godine, a stariji kažu da ju je oslikao upravo Vjekoslav Parać, poznati solinski slikar. U crkvi se od davne 1906. godine nalazi i jedna zastava. Radi se o "bratimskoj" zastavi na kojoj se nalazi hrvatski, dalmatinski, slavonski i još jedan grb. Zastava je trobojnica (crveno, bijelo i plavo polje) a u sredini zastave se nalaze ta četiri grba i slika Srca Isusova te natpisi: "VOJSKA SRCA ISUSOVA" te "SRCE MOJE KOJI ŠTUJU-NITI KUNU NITI PSUJU" a sa druge strane nalazi se natpis "KUČINE 1906." To je naša župna crkva u kojoj se održavaju mise nedjeljom u 9h ujutro.

Dora Svalina 4.razred

Razgovor s djedom

Meni je moj djed pričao da se u prošlosti sela Kučine slabo živjelo. Ljudi nisu imali odjeće ni obuće pa su posuđivali jedni od drugih, od obitelji i prijatelja. Malo je ljudi bilo zaposleno u nekom poduzeću. Živjelo se od poljoprivrede i stočarstva. Slavlje sv. Luke započelo bi procesijom, crkvenim barjacija i kipom sv. Luke. U procesiji su se pjevale pjesme o svetom Luki a zatim bi započela svečana sveta misa. Svetu misu je vodilo više svećenika a crkva je bila puna ljudi .Nakon svete mise gosti bi došli na ručak. To je za mog djeda bio poseban događaj. Za goste i rodbinu u te dane skuha bi se malo bolji ručak. Obitelji koje su bile malo siromašnije skuha bi samo meso i juhu a bogatije obitelji bi imale bolji ručak: pršut, sir, pečenje... Poslije podne muškarci bi zaigrali na karte i na balote pa i zapjevali stare dalmatinske pjesme. Žene su u to vrijeme odlazile sa svojom djecom u crkvu na blagoslov djece. Nakon toga bi malo proćakulale i pošle doma. Meni moj dida kaže da je njemu u ono vrime bilo puno lipše nego sad!

Marina Ugrin (4.razred) i njen dida

Pisma o Kučinama

Kučine, Kučine misto

ljudi u tebi tristo!

Kad izađen vanka

prirodu gladan

slušan pjev ptica

kad eno lastavica!

Oko Kučina se vrti

ko jedna ljupka vila

koja je tako mila.

Ujutro kad se dignen

udahnen svježeg zraka

koji mi život pruža

i vidin maloga puža.

Kučine, Kučine moje misto

srca punih ljubavi u tebi je

tristo!

Antea Bule 4.razred

Stjepan Marković, 3.razred

Kristian Erceg, 3.razred

Josip Marković,, 2.razred

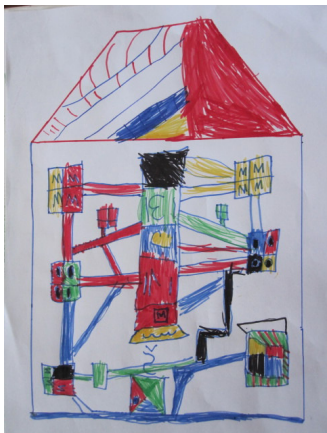
Moje mjesto i ja

-razgovor s učenicima 1. razreda

Učiteljica: Zašto voliš svoje mjesto?

Anja: Volim ga jer mu tu žive baka i dida. Zato što volim kod njih dolaziti. Tu živi i moja teta koja ima bazen. U njemu se kupam. Teta ima i psa kojega ja hranim.

Petra: Moje mjesto mi je nešto najdraže na svijetu. Tu se igramo Anja i ja.

Nikola Roguljić, 1.razred

Bepo: Volim ga jer ima Krunik gdje se igramo. Možemo igrati kukala, vatala, pa-pa...

Kristina: Volim ga, jer se mogu puno igrati.

Nikola: Volim ga, jer mi tu dida sadi sve.

Mia: Volim ga, jer mi je lijepo.

Ante: Tu mi je lijepo, jer se mogu vani igrati. Tu mi žive mama, tata, brat i ja. Ima puno cvijeća.

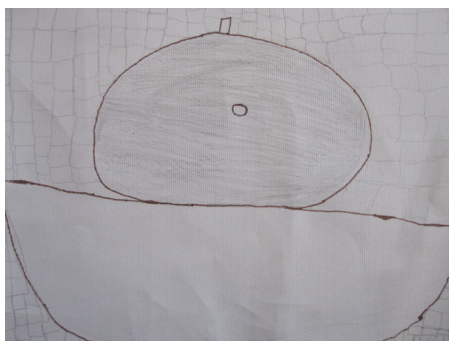
Josipa Šut, 1.razred

Kristina Djak, 1.razred

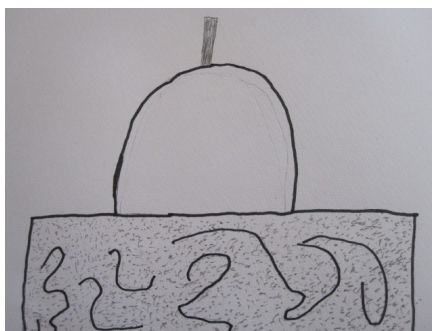
Josipa: Volim ga najviše na svijetu. Rodila sam se u gradu i tu smo se preselili i tu mi je najljepše.

Luka: Tu mi je lijepo, jer mogu igrati nogomet po cijeli dan sa svojim prijateljima.

Nina Roguljić, 2.razred

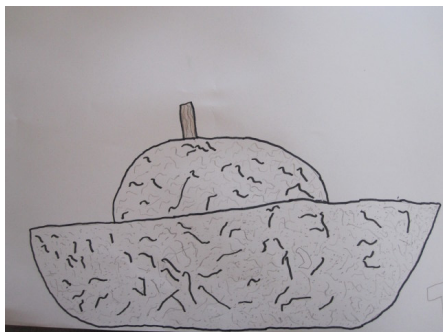
Nakon 38 godina proradio je jedan od desetak očuvanih kamenih mlinova za masline.

Roko Roguljić, 3.razred

Maslinovo ulje u Kučinama radi se tako da dvoje ljudi pomiču kamen, a drugi ubacuje masline. Nakon toga bi zgnječene masline spremili i čekali bi nekoliko dana da se masline ocijede. Ocijeđene masline se pretvore u kašu. Kaša se zatim prebacuje u jutenu vreću, koja se zatim zalijeva vrućom

vodom. Po istoj toj kaši u jutenoj vreći popeo bi se čovjek te bi po njoj gazio, pa bi ulje procurilo. Žene bi uzele zdjelicu i sakupljale ulje u nju. Tako se pravilo maslinovo ulje u Kučinama.

Buzov, 3.razred (izvor: Internet)

Luka Matković, 3.razred Petra

Prije mnogo godina u Kučinama, tko je imao masline, imao je i toč. Toč jer služio za izradu ulja. To je bio težak i naporan posao. Ljudi su to radili s veseljem i guštom. Danas ljudi nose masline u uljare, a to je mnogo lakše i brže. Stari toč je obnovljen 2011. godine. Sara Matković, 3.razred